

РЕШЕНИЕ

№ 309

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Куцкова

Членове: Яна Вълдобрева
Мария Яначкова

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Мария Яначкова Въззивно гражданско дело
№ 20211000501292 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 ГПК.

С решение № 261211 от 16 ноември 2020г. по гр. д. № 11548/2019г.

Софийски градски съд, I ГО, 13 състав, е осъдил „Пик нюз“ ЕООД да заплати на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД на Н. Г. С. сумата от 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв. като обезщетение за неимуществени вреди от клеветнически твърдения в статии, публикувани в електронния сайт на “Информационна агенция ПИК“ с електронен адрес pik.bg на дати 27.11.2014 год., 28.11.2014 год., 05.12.2014 год., 06.12.2014 год., 15.12.2014 год., 19.12.2014 год., 08.01.2015 год., 16.01.2015 год., 19.01.2015 год., 29.01.2015, 02.02.2015, 06.02.2015 год., 20.02.2015 год., 25.02.2015 год. и 27.02.2015 год., ведно със законната лихва върху тази сума от 04.09.2019 год. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 1 335 лв. - разноски по делото, като отхвърлил предявения иск над уважения размер до предявения размер от 187 500 лв. като неоснователен.

С решение от 11 декември 2020г., постановено по делото, СГС е оставил без уважение молбата на ищеца за допълване на решението с произнасяне по отношение на претенцията му с правно основание чл. 527

ГПК.

Н. Г. С. е упражнил право на въззивна жалба срещу основното решение по гр. д. № 11548/2019г. на СГС, I – 13 състав, в частта му, в която предявеният от него иск е отхвърлен. С доводи, концентрирани върху неправилност на съдебния акт поради незачитане на формирана сила на пресъдено нещо по въпроса за осъществяване на деликта, на който е основан искът, чието осъществяване твърди, че продължава и понастоящем, необосновани изводи относно размера на дължимото обезщетение, нарушение на материалния закон при определянето му – чл. 52 ЗЗД, както и неправилен извод за погасяване по давност на претенциите му по първи четири публикации, иска отмяна на решението в обжалваната част и вместо това осъждане на ответника да му заплати сумата 185 000 лв.

Н. Г. С. е упражнил право на жалба и срещу решението по гр. д. № 11548/2019г. на СГС, I – 13 състав, постановено по реда на чл. 250 ГПК. Иска отмяната му и произнасяне по същество поради неправилния извод на съда, че не е сезиран с искане да осъди ответника да преустанови противоправното засягане на правата му.

Насрещната страна „Пик Нюз“ ЕООД е подал насрещна въззивна жалба срещу основното решение по гр. д. № 11548/2019г. на СГС, I – 13 състав, с което предявеният иск е уважен до размера от 2 500 лв. С доводи за нарушение на материалния закон поради приетото от съда деликтно поведение, както и поради посочени от жалбоподателя допуснати процесуални нарушения, иска отмяна на решението в обжалваната част и отхвърляне на иска.

За да постанови основното си решение, първоинстанционният съд е приел, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, доказано посредством гласните доказателства, от публикуване на статии в преобладаваща си част, съдържащи, с оглед търсеното внушение и провокация на общественото мнение, разгласяване на позорно обстоятелство, - че ищецът се занимава с онлайн търговия на *** артикули, с каквато ответникът не е установил в конкретното производство, че ищецът се занимава; отделно, съдът е приел, че участието на ищеца във фирма, търгуваща с презервативи, не е равнозначно на търговия с визираните в статиите ***-артикули. Съдът е отрекъл статията от 05.02.2015г. да съдържа позорно обстоятелство, касаещо ищеца, като е

приел и, че правопогасяващото възражение за давност на ответника е частично основателно-по отношение на обезщетението, претендирано от съдържанието на публикувани статии в периода м.01.-м.05.2014г. Съдът е приел, че справедливото обезщетение възлиза на 15 000 лв. и след приспадане на вече присъдено на ищеца обезщетение от 12 500 лв. е присъдил обезщетение от 2 500 лв. ведно със законната лихва от 04.09.2019г.

Софийски апелативен съд, като въззивна инстанция, в рамките на правомощията си, уредени в чл. 269 ГПК, съобразно и разясненията, дадени в ТР № 1/09.12.2013г. по тълк. дело № 1/2013г. на ОСГТК на ВКС, намира, че обжалваното основно решение е валидно и допустимо, а като косвен резултат от решаващата си дейност счита същото за частично неправилно в обжалвана от ищеца част.

Предмет на делото, образувано по искова молба от 03.09.2019г., е обезщетение с размер на търсената сума от 187 500 лв. за неимуществени вреди, причинени на ищеца от 20 взаимосвързани публикации на ответника „Пик нюз“ ЕООД като собственик и издател на електронна „Информационна агенция ПИК“ с електронен адрес pik.bg, в периода 12.01.2014г. – 27.02.2015г., представляващи според ищеца целенасочена и систематична вредоносна кампания, водена срещу него. Ищецът поддържа, че с влязло в сила решение по гр. д. № 78158/2015г. на СРС по предявен частичен иск, уважен изцяло, ответникът е бил осъден да му заплати обезщетение за неимуществените вреди от това противоправно поведение в размер на 12 500 лв. и в настоящото производство претендира останалата част от обезщетението, което му се дължи при продължаващо осъществяване на деликта. Освен искането за осъждане на ответника да му заплати посочената сума ведно със законната лихва от датата на исковата молба, ищецът е формулирал и искане към съда ответникът да бъде осъден да преустанови противоправното си поведение, като бъде задължен да премахне процесните публикации от посочения сайт.

Ответникът е упражнил защита по същество срещу иска, основно срещу размера на търсеното обезщетение, като счита, че присъденото такова е достатъчно да обезщети ищеца. Позовава се на факта, че ищецът участва в дружество, което стопанисва сайт за продажба на презервативи, както е прието в приключилото съдебно производство. Направил е правопогасяващо възражение за давност по отношение на търсеното вземане от първите 4 публикации – за периода 12.01.2014 – 23.05.2014г.

С представеното влязло в сила на 24.04.2019г., когато въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване, решение по гр. д. № 78158/2015г. на СРС, 51 с-в (поправено с решение от 25.05.2017г., което не е представено по делото) ответникът в настоящото производство е осъден да заплати на ищеца на основание чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, по уважен изцяло

частичен иск, сумата 12 500 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, причинени от статиите, публикувани на сайта www.pic.bg: "Интрига! Кръгът Капитал атакувал П. заради офшорките и АЕЦ Козлодуй!", "Разследване на ПИК! Истината за П., П. и медийните им тролове! Оплита ги мрежа от лъжи и офшорки!", "Цирк! Агент на П. донася за "организираната престъпна група" П. – Ц. В. - Б.", "БОМБА В ПИК! Босове на „Протестна мрежа“ обърнаха резбата - вече са от ДПС! Ето как дебнат от засада П. сред роми в Пазарджик (уникални снимки)", "ШОК! „Протестна мрежа“ търгувала със *** артикули и пр.! Ключовият активист Н.С. - протеже на П., продава кондоми онлайн", „Протестна мрежа“ прераства в партия. А. Ц. става мюре на П.!", "Търговец на вибратори, обявен за журналист № 1 заради П.. В журито – А. Ц.. Намазва и Ц. от Би Ти Ви! Вижте как се преуспява в бг медиите!", „Протестна мрежа“ извършва слугинаж! Жадни са за власт и гравитират около П.!", "САМО в ПИК! Грозният слух с изчезването на И. Д. целял да отклони вниманието от темата "П. С.!", "САМО В ПИК! „Протестна мрежа“ стъкми нов донос против П. по поръчка на Ц. В.! Ето го новият съюз: фалираният банкер – О. Д. – И. П.!", "ЕКСКЛУЗИВНО в ПИК! Кликата от „Капитал“ стои зад бутафорния протест пред ВСС! И. П. задкулисно разчиства сметки с неудобни магистрати! Протестът Х. и М. са целите в бяло!", "Първо в ПИК! Прокуратурата протестира присъдата, с която М. Т. оправда скандално А. Г.! Пишман-протестът отново пред съда за хулиганство!", "Търговецът на вибратори се изтъпани на протеста срещу С. М.! П.а отказва да говори пред ПИК за милионите (снимки)" – относно твърдението "Търговецът на презервативи и вибратори Н.С.", "САМО В ПИК! Кой кой е в кръга „Капитал“! В орбитата – президент, вицепремиер, министър, банкерка", "Откъде идват парите на „Протестна мрежа“? Как се финансираше този цирк ДАНСwithme? Протестите осребриха всичко с постове!", "Гном" е идеологът на „Протестна мрежа“. Добре е ген. А. първо да си каже за микрофоните в дома на Ф., за К. С. и за обвиненията на жена му А.. После да обяснява, че протестите били слушани!", "СКАНДАЛ! „Протестна мрежа“ се прицели в МВР, принуди вътрешното ведомство да проверява дали нейни членове са подслушвани! Ще се върже ли държавата на пиар акцията на А. Г. и компания!?", "САМО в ПИК! Вибраторът на „Протестна мрежа“ подкара лъскав джип "Мерцедес"! Бизнесът на С. със с*кс играчки просперира!", "ПЪРВО в ПИК! Прокуратурата и НАП започнаха проверка на доходите на „Протестна мрежа! Кака Ц., А. К., Н. ***. Татко *** и компания са в паника!", „Протестна мрежа“ от „Америка за България“? Те получават пари, за да разрушават обществото!", както и от коментари към статия от 27.11.2014 г., озаглавена "ШОК! „Протестна мрежа“ търгувала със *** артикули и презервативи! Ключовият активист Н.С. - протеже на П., продава кондоми онлайн" - "С. е Н. ***", "ето го Н. ***", "Н. *** е готино. Така вече ще му викаме", "Умен и красив капут продава смачкани капуты. Капутска работа".

Със сила на пресъдено нещо в общата хипотеза, уредена в чл. 298, ал. 1 ГПК, се ползва само решението, не и мотивите към него (чл. 236, ал. 2 ГПК), които не са източник на правните последици на решението (на диспозитива – чл. 236, ал. 1, т. 5 ГПК). В този смисъл е и т.18 от ТР № 1 от

04.01.2001г. по гр. д. № 1/2000г. на ОСГК на ВКС. От мотивите към обсъденото решение обаче, които обосновават диспозитива и от които съдът извлича характеристиките на спорното право, се установява, че в приключилото с осъдително решение съдебно производство е прието, че първите три статии (от 12.01.2014г., 14.02.2014г. и 25.02.2014г.), озаглавени "Интрига! Кръгът Капитал атакувал П. заради офшорките и АЕЦ Козлодуй!", "Разследване на ПИК! Истината за П., П. и медийните им тролове! Оплита ги мрежа от лъжи и офшорки!", "Цирк! Агент на П. донася за "организираната престъпна група" П. – Ц. В. - Б.", съдържат клеветнически внушения, че Н.С., участвайки в съответна схема, посочен като част от обкържението на И. П., се домогвал до контрол на доставките за АЕЦ „Козлодуй“; прието е и, че псевдонимът "Н. ***" (включително "Н. ***"), използван в процесните статии, е обиден, независимо в каква връзка е прикрепен към името на ищеца, доколкото той излиза извън рамките на свободата на словото, тъй като е унизителен за честта и достойнството на човек, разбирани като морално-етични категории, свързани с дължимото уважение към личните качества на лицето, с репутацията и доброто му име в обществото. Псевдонимът се отразява по негативен начин на имиджа на С. в обществото (включително в професионалната му сфера, в семейството му и пред собствените му деца), както и на самооценката за собствената му обществена значимост, особено като се вземе предвид обстоятелството, че текстовете са станали достояние на голям брой читатели. В тази връзка съдът е приел, че ответното дружество носи отговорност за назоваването на ищеца по този начин и в коментарите към статията от 27.11.2014г. - "ШОК! „Протесна мрежа“ търгувала със *** артикули и пр.! Ключовият активист Н.С. - протече на П., продава кондоми онлайн", - "С. е Н. ***" (коментар 1), "ето го Н. ***" (коментар 2), "Н. *** е готино. Така вече ще му викаме" (коментар 14), "Умен и красив капут продава смачкани капути. Капутска работа" (коментар 27), тъй като притежавайки и управлявайки сайта, на който е публикувана статията, дружеството е длъжно да контролира съдържането им и да цензурира тези от тях, които накърняват по недопустим начин честта и достойнството на личността, което не е било направено.

В първото съдебно производство е прието още, че обективно обидни са и колажите към публикациите от 05.12.2014г., от 16.01.2015г. и от 26.04.2015г. (такава публикация обаче не е цитирана в диспозитива на решението, нито е част от основанията на разглеждания в настоящото второ поред производство иск), съдържащи снимка на вибратор, насочен към снимка на ищеца, както и колажът към публикацията от 02.02.2015г., съдържащ снимка на ищеца до снимка на *** артикули, тъй като се отразяват по негативен начин върху репутацията на лицето в обществото и собствената му самооценка, създавайки предпоставки за подигравателно отношение. По отношение на квалификациите "търговец на презервативи", "търговец на презервативи, вибратори и розови белезници", "търговец на презервативи, вибратори и *** артикули", "търговец на вибратори, камшици, жартieri и презервативи", "търговец на презервативи и вибратори", "търговец на вибратори, розови белезници, камшици за садо-мазо и презервативи",

"търговец на садо-мазо изделия, камшици, вибратори и розови белезници", "търговец на презервативи и садо-мазо изделия" по адрес на ищеца съдът е приел, че в статията от 27.11.2014г., е посочено, че ищецът притежава дялово участие в дружеството „Диджитал С“, което стопанисва сайт за продажба на презервативи (сметено за безспорно обстоятелство между страните), поради което от статията се установява в каква връзка се твърди, че С. търгува с презервативи. Ето защо е приел, че твърденията за лична търговия с презервативи, направени в публикацията от 27.11.2014г., не могат да бъдат окачествени като клеветнически. Поради претенцията на ищеца обаче, основана на твърдение за системна кампания на ответното дружество чрез изброените в исковата молба статии (измежду които и процесните в настоящото второ поред производство), съдът е приел, че посочените по-горе определения на ищеца като търговец на презервативи и изброени *** артикули, преценени съвкупно, като бъде взета предвид връзката им с останалото съдържание на статиите, както и връзката им с колажите към част от публикациите, създават впечатление и внушение, че ищецът извършва дейността търговия със съответните артикули в лично качество, както и че това е основна негова дейност, от която се издържа, което е невярно. Изопачена по този начин информацията, извадена от контекста, е от естество да накърни доброто име на ищеца, тъй като го представя пред обществото единствено като търговец в лично качество на съответните артикули (някои, от които свързани с неприемливи действия от гледна точка на господстващото обществено мнение) и омаловажава професионалните му постижения в публицистичната сфера. Въпреки, че в диспозитива на решението като част от противоправното и вредоносно поведение на ответника е цитирана статията от 23.05.2014г. – "БОМБА В ПИК! Босове на „Протестна мрежа“ обърнаха резбата - вече са от ДПС! Ето как дебнат от засада П. сред роми в Пазарджик (уникални снимки)", - в мотивите към решението си СРС е приел (имплицитно и СГС, чието решение е източник на силата на пресъдено нещо) за неоснователни твърденията, изложени в исковата молба, относно обстоятелството, че тази публикация съдържа обидни квалификации (относно "обърнаха резбата", което се твърди, че насочвало към ***уална ориентация, каквито внушения в статията действително няма), както и клеветнически твърдения относно симпатизиране от страна на ищеца на партия ДПС – тъй като съдът е посочил и това е видно от статията, че в нея няма твърдение за „симпатизиране“ на посочената партия, а е отразено, че ищецът, заедно с други лица, е „причакавал“ Д. П., за да му зададат „парещи въпроси“.

В настоящото производство са представени цитираните във влязлото в сила решение публикации - като приложение към констативен протокол от 07.10.2015г., съставен от нотариус, извън тази от 27.11.2014г., която е приета като доказателство, на основание чл. 266, ал. 3 ГПК, от въззивния съд.

От гласните доказателства, събрани чрез разпита на св. Ц. и на св. П. – С.а – съпруга на ищеца (последните, подлежащи на преценка по реда на чл. 172 ГПК) е установено по делото, че ищецът е бил притеснен, разстроен, гневен, унижен, нервен от подетата срещу него кампания в сайта на Пик Нюз,

от която била разрушавана репутацията му като човек и журналист, вкл. от това, че към името му било прибавяно прозвището „капут“, както и, че статиите продължавали да „висят“ в интернет (разпитът е от 01.10.2020г.); имало и случай, при който към ищеца се обърнали „къде присмехулно, къде не“ с „капут“. Породените от статиите негативни емоции, измежду които и безпомощност, както и безсъние, мотивирали ищеца да потърси правата си, като осъди ответника, така че „да ги заболи“. Поредицата от статии причинила на ищеца безпокойство и поради това, че в същия период на публикациите той и съпругата му били кандидат – осиновители на деца (каквито осиновили, като по делото са представени доказателства за вписването на семейството в регистъра на осиновяващи през м.01.2014г).

Съгласно ТР № 3 от 22.04.2019г. по тълк. д. № 3/2016г., ОСГТК на ВКС решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо (СПН) относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право (т. 2 от ТР).

С оглед цитираното ТР, задължително за съда, по основанията на разглеждания иск е формирана СПН (чл. 298, ал. 1 ГПК). Следователно в отношенията между страните, които са задължени да преустановят правния спор, съдебно установеното правно положение относно правопораждащите спорното право факти придобива качеството на „пресъдено нещо“ и оспорването му по исков ред е недопустимо (правоустановяващо действие на СПН). Наред с това, „пресъденото нещо“ овластява страната, чието правно твърдение съдът е признал за основателно, да действа съобразно установеното от съда и задължава другата страна, чието правно твърдение съдът е отхвърлил като неоснователно, да се съобразява с установеното от съда правно положение – това е т.н. регулиращо действие на СПН. СПН възстановява регулиращото действие на закона и на неоснователно оспореното право. Недопустимо, поради формираната СПН, е и пререшаване на разрешения спор, разрешен с влязло в сила решение, относно основанията на търсената отговорност. Преклудирани са всички възражения на ответника относно факти, на които се основават искания да се установи, че към деня на приключване на устните състезания пред инстанцията по същество, съдебно признатото право не съществува с белезите, които съдът е установил (чл. 299 ГПК). При уважаване на частичния иск обективните предели на СПН обхващат основанията на иска, индивидуализирано посредством правопораждащите факти (юридическите факти, от които правоотношението произтича), страните по материалното правоотношение и съдебно предявения размер на вземането. Останалата част от вземането, непредявена с частичния иск, може да съществува, но е възможно и да не съществува. Следователно обективните предели на СПН на положителното съдебно решение по частичния иск се изчерпват с предмета на делото, а по останалата част от вземането може да се формира нова СПН. Изложеното означава, че спорът между страните в настоящото съдебно производство се свежда до размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди от ответника като

възложител на работата на лицето/та, направили процесните публикации, непредявен с разгледания в приключилото производство частичен иск, при формирана СПН относно основанията на иска по чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД – противоправно виновно поведение, осъществено с публикуването на статиите, визирани във влязлото в сила решение (с изключение на тази от 23.05.2014г., чието изписване в диспозитива, доколкото противоречи на формираната воля на съда, личаща от мотивите, се дължи на фактическа грешка), претърпени от ищеца вреди и причинна връзка между тях. При това положение доводите във въззивната жалба на ищеца срещу основното решение, предмет на инстанционен контрол, че е недопустимо пререшаването на спора, разрешен с влязлото в сила решение, са основателни и въззивният съд в правоприлагащата си дейност ще зачете формираната СПН в посочените предели. С оглед настъпилите правни последици от влязлото в сила решение въззивният съд намира и, че правоизключващите възражения на ответника за липса на деликт, с които са обосновани доводи за неправилност на атакуваното от него решение, са преклудирани от СПН.

По основния спорен въпрос във въззивното производство по размера на търсеното обезщетение за неимуществени вреди, въззивният съд намира следното:

Предявеният иск с правна квалификация чл. 49 ЗЗД е за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от визираните в исковата молба публикации в електронно издание - в сайт, принадлежащ на ответника, като висящността на спора е пренесена пред въззивния съд за целия размер на предявения иск – до 187 500 лв. Искът е предявен с редовна искова молба, в която спорното право е субстанцирано чрез обстоятелствата, от които ищецът го извежда, в това число и чрез позоваване на влязло в сила решение по частичен иск (чл. 127, ал. , т. 4 ГПК). Доводите на ответника във въззивната му жалба, че исковата претенция е неясна, са неоснователни. Ищецът акцентира на преднамерена, системна и целенасочена кампания срещу него, целяща увреждане на доброто му име, чест и достойнство, в това число на обществената му роля, както и, че деликтът не е преустановен и, че информационният портал на ответника е един от най-посещаваните. Посочената кампания довела до трайно и задълбочаващо се страдание със съответни поведенчески прояви, ищецът се чувствал безсилен да се защити и унижен. Допълнителен източник на притеснение за него бил и фактът, че по време на публикациите със съпругата си участвал в процедура по осиновяване, която можела, заради съдържанието на процесните публикации, да завърши без да бъдат определени като подходящи осиновители.

За да определи размера на търсеното обезщетение въззивният съд, зачитайки формираната СПН, изхожда от съдържанието на процесните публикации, на които е основан искът за присъждане на едно глобално обезщетение, така както то е установено в приключилото съдебно производство. За разрешаване на спора по размера на иска, съдът съобрази, че в [чл. 39 - 41 от Конституцията на РБ](#) и [чл. 10 ЕКЗПЧОС](#) е прогласено

правото на всеки да изразява и разпространява мнение и да търси, получава и разпространява информация. В неговия обсег се включва свободата на всеки да отстоява своето мнение и да получава, съобщава и предава мнения, идеи или информация, независимо от начина на изразяване. Това право обаче не е абсолютно - основания за ограничаването му се съдържат в разпоредбите на [чл. 39](#), [чл. 40](#) и [чл. 41 КРБ](#), които не позволяват то да бъде използвано за накърняване и засягане на изрично изброените права и интереси, както и в нормата на чл. 57, ал. 2 КРБ, която не допуска злоупотреба с права, както и упражняването им, ако накърняват права или законни интереси на друго, като в обхвата на последните попадат присъщите на човешката личност чест, достойнство, добро име, които се накърняват при умишлено унижаване на достойнството на някого чрез неприлично отнасяне с него (обида) или при изнасянето на клеветнически твърдения (съзнателно разгласяване на неистински позорни обстоятелства за дадено лице или приписване на престъпление). Както приема и Конституционният съд чрез тълкуване на конституционните текстове, възможността да се осъществи намеса в правото свободно да се изразява мнение, когато то се използва за накърняване на правата и доброто име на друго, е най-голяма (РКС № 7/96г. по к. д. № 1/96г.). В този смисъл възможността свободно да се изразява мнение се разпростира до пределите, след които се засягат други конституционно защитени права. От друга страна, като се изходи от обществената ползност на свободата на изразяване на мнение, държавната власт и публични фигури могат да бъдат подлагани на обществена критика на ниво, по-високо от това, на което могат да се подлагат частни лица. В този смисъл в съдебната практика последователно се приема, че не е противоправно поведение при изказване на мнение, засягащо конкретно лице, когато името му се коментира във връзка с обществен въпрос, свързан с неговата дейност, ако не се засягат достойнството на личността, т. е. ако не се осъществяват състава на обидата или клеветата.

Освен посочените принципни положения относно правото свободно да се изразява мнение, за определяне на дължимото обезщетение за неимуществените вреди, съгласно ППВС № 4/1968г., следва да се вземат предвид и всички обстоятелства, обуславящи тези вреди и то не само чрез посочването им, но и при отчитане на тяхното значение за размера на вредите.

С оглед изясненото по-горе за конкуренцията на правата и ограниченията за изказване на мнение, изказването на такова е недопустимо, щом единствената му цел е засягане на честта, достойнството, доброто име на другото. В разглеждания случай, с оглед приетото за установено по-горе и при зачитане на СПН, въззивният съд намира, че поради посочените в процесните 19 броя статии клеветнически твърдения, обидни изрази и колажи, с които ищецът е обосновал претендираното право на обезщетение, дължимото му общо обезщетение възлиза на 45 000 лв. За да определи този размер на обезщетението въззивният съд съобрази и обстоятелствата, на които е акцентирано в исковата молба, – че се касае за неимуществени вреди, кумулирани от множество деяния, свързани помежду си, чието наслагване има по-голямо отражение върху емоционалната и психическа сфера на адресата на публикациите – обект на засилена кампания с неверни твърдения, включително за осъществявана лично от него дейност, укорима от гледище на морала (така както е изопачена и представена) и с подигравателен и унизителен характер, драстично нарушаваща добрия тон с използваните обидни изрази, подсилени с колажи и коментари, които не обслужват по никакъв начин обществения дебат по злободневни теми, на които формално са посветени процесните публикации. Въззивният съд приема, че действително към момента на публикациите ищецът е съдружник в дружество с име „Диджитал С“ (правноорганизационната му форма, видно от справка в ТР, е ООД), стопанисващо сайт за продажба на презервативи, - както е посочено в публикацията от 27.11.2014г., - твърдение, което той не е оспорил (има и данни, че е признал в приключилото производство). В този смисъл доводът на жалбоподателя – ответник, че този факт незаконосъобразно не е приет за установен по делото е основателен. Като се изхожда обаче и от вече установеното със СПН деликтно поведение, въззивният съд подчертава, че в статиите, в предмета на делото, съдържащи и оскърбително отношение към ищеца, не се набляга на това, че той е съдружник в посоченото дружество (на този факт ответникът основава защитата си в отговора на исковата молба), а общественото внимание се насочва към дейност, която според публикациите ищецът извършва лично. Изброявани са и продавани според статиите артикули, несвързани с безопасен *** , - поставя се ударение напр. върху продажба на „садо-мазо изделия“ (което е невярно - недоказано по делото) и по този начин се „съобщава“

(всъщност внушава) за укоримо от морална гледна точка поведение, като ищецът е подложен на системно унижение, в това число и по изключително вулгарен начин с изображения към публикациите. Клеветническите твърдения, обективно обидни изрази, включително и в коментари към процесна статия, както и колажи, с които се засилва ефекта от обидните изрази, неоправдано показващи неприлично отношение спрямо ищеца и извършваната от него публична дейност, за които вече е установено, че не са в рамките на свободата на словото и печата и са използвани за умишлено унижаване на честта и достойнството му и накърняване на доброто име в продължителен период от време, при нарушен баланс между правото свободно да се изразява и разпространява мнение и информация чрез различни средства и правото на лично достойнство и чест на личността, дават основание за определяне на обезщетение над вече присъденото с влязлото в сила решение за претърпените неимуществени вреди от ищеца, както като личност, така и отразили се негативно на самочувствието му като професионалист. За репарирание на тези вреди, установени посредством гласните доказателства, - негативни изживявания, представляващи чувство на унижение, гняв и безпомощност, в това число и от разрушаване на името му на журналист, и особено притеснения във връзка с изхода от производство по осиновяване, въззивният съд определи обезщетение в горепосочения размер. В случая личността на ищеца е подложена на целенасочено самоцелно оскърбяване, предимно посредством злепоставящи го внушения за извършвана от него основна дейност извън контекста на отразените поводи за статиите и на неговата публична дейност. Съдът взе предвид и, че статиите са били достъпни на сайта и след публикуването им и те могат да достигнат до неопределен кръг от читатели, независимо какъв е точният брой на читателите, посетили сайта www.pik.bg, и прочели статията към определен момент, поради което се налага извода, че клеветническите твърдения и обиди в тях вече са станали достояние на неограничен кръг от хора, пред които ищецът е бил оклеветен и извън необходимостта от публичен дебат по конкретна тема подложен на унижение в човешки и професионален план. Доколкото се касае за деликт, осъществяван в продължителен период от време, вкл. и безспорно към 07.10.2015г., независимо кога статиите са били публикувани, правопогасяващото възражение за давност на ответника е неоснователно. Към 03.09.2019г., когато настъпват правните последици от

предявяване на иска, измежду които правозапазващата правна последица от предявяване на иска прекъсване на давността (чл. 116, б. „б“ ЗЗД), погасителната давност по чл. 110 ЗЗД по отношение на предявеното вземане не е изтекла.

С оглед гореприетото доводите във въззивната жалба на ищеца за нарушение като резултат на чл. 52 ЗЗД при определяне на дължимото обезщетение за неимуществени вреди са частично основателни. В тази връзка въззивният съд намира, че доводите за съизмеряване на обезщетението за неимуществени вреди с пряката икономическа полза за ответника от статиите, на които е основан искът, не намира опора в закона, поради което и недопусна изслушването на поисканата от жалбоподателя - ищец експертиза. С оглед приетото по-горе, неоснователни са доводите, релевирани във въззивната жалба на ответника, с които се цели отхвърляне на иска. Размерът на обезщетението, определен по справедливост, за вредите, причинени от установените клеветнически твърдения и обидни определения и съчетания на изображения в рамките на продължителна персонална атака, при преценка на конкретните обстоятелства, като се отчетат негативните душевни изживявания от публичното засягане на доброто име, чест и човешкото достойнство на ищеца и репутацията му на обществена фигура, мотивира въззивният съд да приеме, че обезщетение общо в размер на 45 000 лв. ще репарира търпените от него вреди (чл. 52 ЗЗД). Форма на репарация на вредите е и самият факт на осъждане на ответника. Следователно искът за заплащане на обезщетение в предмета на делото е основателен до посочения размер, а решението на първата инстанция като частично неправилно подлежи на отмяна в частта, в която искът е отхвърлен за разликата над 2 500 лв. до размера от 32 500 лв. – за сумата 30 000 лв. и вместо това искът следва да се уважи и за сумата 30 000 лв. ведно със законната лихва от 04.09.2019г. (откогато е присъдена) до окончателното плащане. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, при този изход на спора, в полза на ищеца се присъждат и още разноски за първоинстанционното производство в размер на 1 088, 20 лв. и 600 лв. - за въззивното производство, представляващи държавна такса за възивно обжалване. В останалите обжалвани части решението, предмет на инстанционен контрол, е правилно като резултат и подлежи на потвърждаване. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника се присъждат разноски за въззивното производство в размер на 2 480 лв.-

платено адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска от въззивния съд.

По жалбата срещу съдебния акт, постановен в производство по чл. 250 ГПК:

Жалбата е неоснователна. В закона не е уредена възможност за защита чрез осъждане на делинквента/възложителя на работата да преустанови извършването на противоправните действия, поради което няма основание съдът да уважи искането за осъждане на ответника „да премахне“ публикациите, в предмета на делото. Следователно допълнителното решение е правилно като резултат.

Така мотивиран, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 261211 от 16 ноември 2020г. по гр. д. № 11548/2019г. на Софийски градски съд, I ГО, 13 състав, в частта, в която предявеният иск е отхвърлен за разликата над 2 500 лв. до размера от 32 500 лв. – за сумата 30 000 лв. - и вместо това:

ОСЪЖДА „Пик нюз“ ЕООД, ЕИК 202235999 да заплати на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД на Н. Г. С., ЕГН ***** и сумата 30 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди от клевети и обиди в публикации на сайта www.pik.bg, направени в периода 12.01.2014г. – 27.02.2015г., за които му е присъдено обезщетение по частичен иск с решение по гр. д. № 78158/2015г. на СРС, 51 с-в, ведно със законната лихва върху сумата от 04.09.2019г. до окончателното ѝ плащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да му заплати сумата 1 688, 20 лв. – разноски за двете инстанции.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261211 от 16 ноември 2020г. по гр. д. № 11548/2019г. на Софийски градски съд, I ГО, 13 състав, в останалите обжалвани части и решение № 261781 от 11 декември 2020г. по гр. д. № 11548/2019г. на Софийски градски съд, I ГО, 13 състав.

ОСЪЖДА Н. Г. С., ЕГН ***** да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на „Пик нюз“ ЕООД, ЕИК 202235999 сумата 2 480 лв. – разноски за въззивното производство.

Решението може да се обжалва, при условията на чл. 280 ГПК, в
едномесечен срок от връчването му пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____